

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kurzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyílt-téri közl-
ményeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olcsón számolt.

Egyes példányok kaphat-
nyomdánkban, Stark N. és
Szigethy Z. könyvkereskedés
számonként 5 krajczárért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Főszerkesztő:

SIMA FERENCZ.

Felelős-szerkesztő:

PINTER GYULA.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Járnak, járnak, Bécsbe járnak.

Kik járnak most nap nap után Bécsbe? Talán a Bécsből az osztrák iparcikket literáló bécsi vigécek? — Nem. A magyar miniszterek járnak most minduntalan Bécsbe. Soha még magyar kormány nem volt, mely annyit járt, kelt, lótot, futott és fáradozott volna a magyar szék- és fővárosból a birodalmi szék- és fővárosba, mint a kolosszális többséggel rendelkező Bánffy kabinet.

Nincs nap, hogy ennek a hatalmas kabinetnek egyik vagy másik tagja ott ne antiszabirronna Bécs kapui előtt.

A közjogi kiegyezés úgy kívánja-e? Az osztrák magyar paritás elvének alapján meg-bocsátható-e, ha két állammfél között egyezkedésről van szó, mindig a magyar miniszterek vessék le még télvizidején is a cipő-jöket és IV-ik Hendrik sorsához méltólag ölt-senek szőr csuhát és menjenek vezeklő utra Bécsbe s kopogtassanak alázatosan az osztrák miniszterek elfogadó termének ajtaján!

Hiszen a 67-iki kiegyezés alapján törvény szerint a magyar miniszter van akkora ur mint az osztrák miniszter, s ha Bécsből fűlülnek nekünk, akkor ezt a magyar kormány nemcsak jogában; de kötelességében is áll visszafűlülni. Hogy van hát még is, hogy a magyar miniszterek most nap, nap után futkároznak Bécsbe és mi boldog magyar halandók olvassuk a hivatalos és félhivatalos tudósíások után, hogy most a kvótában, most a bank kérdésben, most a vám közösségben, majd a kül kereskedelmi politikában folytattak derek minisztereink tárgyalást. Milyen kellemes annak aki utazni szeret, ez az örökös utazás!

S mily kin nekünk, akik tudjuk hogy Bécs éppen annyira van Pesthez, mint Pest Bécshez, hogy ezt az utat a közösügyes tárgyalásokban százszor futják meg a magyar miniszterek addig míg az osztrákok egyszer.

Mit jelent ez? — Talán azt, hogy a mi tisztelt minisztereink sokkal elevebbek, mint a németek és hogy a magyar érdekeket jobban megvédelmezhetik, mint a németek az osztrák érdekeket, hát nem sajnálják a fáradságot!

Nem. Nem ezt jelenti, hanem azt, hogy a német megvárja, hogy a magyar udvaroljon neki, hajlongjon előtte, s mentül hitványabb, szolgálékúbb a magyar kormány a nálunkább kész e szegyenletes lakájkódásra.

A hatvanhetedik kiegyezés óta az összes magyar kormányok összesen se utaztak annyit Bécs és Pest között, mint maga a Bánffy kabinet. — Mit jelent ez? Azt, hogy szolgálékúbb, a nemzet és haza érdekeit könnyelműbben feláldozni kész kormánya még nem volt ennek az országnak, mint a mai. Tehát nemzeti szempontból ily gyenge kormánya még nem volt a nemzetnek. Akkora számbeli ereje 1867 óta még nem volt, mint van ma a Bánffy kabine nek. S ez a kabinet és parlamenti többség arra hivatkozik, hogy őt nem a szurony, nem a hivatalos erőszak, hivatalos visszaélés és a választási lajstromok meghamisítása; — nem a mérhetetlen vesztegetés teremtette, hanem a

nemzet közbizalma adott neki életet, hát ha ez igaz volna, oly sülyedt, aljas, önmagáról véleg megfeledkezett, hitvány, alávaló lett volna ez a nemzet, hogy önmaga adja el magát jövőjét és becsületét és minden eg-sistenziaját az osztráknak?

Nem nem!

Istenemre mondom, hogy nem! Ez a nemzet a régi. Talán a sok baj és teher megzavarta lelke egyensúlyát és egy önfel-lelt pillanatban megesis ereje a szurony, a zsold, az erőszak és vesztegetés előtt; de ha megkérdezzük ma, kik ott többségben vagyotok a képviselőházban, hogy akarja-e ez a nemzet, hogy a quótát fölemeljék, kívánja-e a közös bankot és közösvámot, s nem pirul-e a miatt, hogy a magyar minisz-terelnök az utóbbi időben valóságos politikai vigécekké változott Béccsel szemben? — Ha ezt kérditek ettől a nemzetől, hát ez azt kiáltja, hogy a quótánál egy krt se adunk, közös vám, közös bank nem kell! És szé-gyen gyalázat, hogy mikor a legerősebb a kormánypárt, akkor a leghitványabb, a leg-szolgálékúbb az osztrákokkal szemben.

De hogyan juthatott 30 évi alkotmányos élet után ily véghetetlen sülyedésbe a nemzet? Ugy, hogy itt maga vagonából és ere-jéből csak alig egy pár ember kíván élni s az óriási többség önző, kenyerért ki áll s a kényelem és jobblétért kész eladni az egyéni függetlenséget s ezzel elárulja eladja hazája szabadságát.

S meddig tart ez az önző kor-szak? Meddig?! Míg túri a nemzet! A nép kenyeréből, jogából és szabadságából ki van éve. Türeleme fogy. Ne feszítsétek tovább a hirt, mert elszakad és e nép vissza köve-teli elrablott kincseit, s ha tör, ha zuz, ha pusztít, ha éget érte, azokat veri meg az isten, akik szuronnal, hatalmi erőszakkal, visszaéléssel és vesztegetéssel megrontották ennek az országnak minden erkölcsét és ma holnap felüljük minden boldogságát.

Hát kegyelmes uraim, jól lesz ezekre is gondolni, mikor arra Bécsfele jártok.

Sima Ferencz.

Városi közgyűlés.

Meglehető szép számmal, de a szőnyegen forgó ügyek fontosságához mérve még sem elegendő valának a városatyák a f. hó 11-én tartott közgyűlésen. Kár volt pedig otthon maradni, mert a közgyűlés ezuttal nem szükkölködött izgalmas jelenetekben és erős vitákban.

A tárgyalás megkezdése előtt Magyar József h. polgármester bejelentette, hogy a tárgysorozat 7-ik pontja a napirendről levétetik, mivel a gimnáziumi bizottság előke az előterjesztést visszavonta. Bejelentette továbbá, hogy a szentesi első könyvnyomda részvénytársaság és a gőzmalom részvénytársaság által közégi adó befizetésére balasztás engedélyezése iránt beadott kérvényeket a tanács illetékes elintézés végett a közgyűlés elé terjesztvén, azok a tárgysorozatban felvett ügyek után fognak tárgyalatni.

A tárgysorozat első pontja a gimnázium államo-sítása tárgyában kötött szerződés jóváhagyásáról szóló vármegyei határozat volt; amelylyel kapcsol-

latban elnök bejelentette, hogy a szerződés időközben a közoktatási miniszter is jóváhagyta, s a tan-kerületi főigazgatót a gimnázium átvételére utasította. — Minthogy az átadás iránt a képviselőtes-tület már decemberi közgyűlésében megtette a szükséges intézkedéseket — a vármegyei határozat és miniszteri leirat tudomásul vételtett.

A belügyminiszter fölmerült panaszok folytán körrendeletben utasította a községeket, hogy a ta-nítói gyűléseken résztvevő községi tanítóknak napi-és fuvadiját fizessenek. — Szentos város ezen kö-telezettségének eddig is eleget tett, a jövőben is eleget fog tenni; s így a közgyűlés a miniszteri rendeletet egyszerűen tudomásul vette, illetőleg a költségvetés összeállításánál leendő figyelembevétel vegott a főszámvonvónak kiadta.

A gazdasági szakosztály jelenti, hogy a tervbe vett új vendéglőre próbakép meghirdetett pályázat folytán két ajánlat érkezett be; mindkettőt csupan a vendéglői helyiségre vonatkozik, a boltok és ma-ganlakások nélkül. Az egyik vállalkozó 5200 frt, a másik 6000 frt évi haszonbért ajánl. Ebből a szak-osztály azt a konkvenziát vonja le, hogy a város batran bele mehet az építkezésbe, mert ha az épü-let elkészül, vagy legalább tető alá kerül, s a val-lalkozók nemcsak papíron, hanem a valóságban is látványt, hogy mire pályáznak, minden valószínű-ség szerint magasabb haszonbért ajánlanak.

Szeder János szólott először a tárgyhöz és ki-emelte, hogy ha a mostani ajánlatnál magasabbra számítani nem lehetne akkor is minden közokta-tás nélkül építkezhet a város, mert a gazdasági tanácsnok által tett puhatólózások szerint a boithe-lyisegekért és maganlakásokért 4—5 ezer forint évi bért lehet reményelni; s így az egész épület évi jövedelme mintegy 10—11 ezer forintra számítható.

Katai Pál János az előadottak után elerkezett-nek látja az időt arra, hogy a további halogatás-nak véget vetve, valahara hozzáfognak az építke-zes megvalósításához. Indítványozza tehát, hogy az építkezés ügyében kiküldött bizottság utasítassék, hogy a már beérkezett tervekét szakértők által ke-sedelem nélkül bíraltassa meg és vegleges javasia-tat melőbb terjessze a közgyűlés elé, úgy hogy az építkezéshez tavasszal hozzá lehessen fogni.

Novobáczky Győző tanácsnok jelenti, hogy a tervek, költségvetések és az építkezési bizottság részletes javaslatai rövid idő múlva beterjesztetnek.

Szeder János partolja Katai Pál János indít-ványát; mire azt a közgyűlés egyhangul elfogadta.

Következett a helypénzszedési szabályrendelet módosítása. Novobáczky tanácsnok előadja, hogy a miniszter a büntető határozatok módosítása végett küldte vissza a szabályrendeletet; a gazdasági szak-osztály azonban munkálataiban nemcsak a minisz-ter kívánságának teljesítésére szorított, hanem az időközben fölmerült panaszokhoz kepest a tarifán egyes tételeiben is tett némi változtatásokat.

Kalmán Mihály szakaszonként kívánja tár-gyalni a szabályrendeletet. Katai Pál János pedig — igen helyesen — utalva arra, hogy itt a közön-ség allandó megterhelhetőségéről van szó, tehát érett megfontolás után kell határozni, a szabályrendelet pedig szövvényes és nagyon sok tétel tartalmaz, amelyeket egyszeri hallásra helyesen megitélni nem lehet — indítványozza, hogy a közgyűlés ezuttal ne menjen bele a részletes tárgyalásba, hanem a ter-vezet kinyomatását és szétosztását rendelje el, s az ügyet a jövő hónapi közgyűlés napirendjére tűzze ki.

Katai indítványa — Isten tudja miért — nem tetszett a pákaliczoknak. Csöndes morgás hangzott

soraikból, a mi az elnöknek elég volt arra, hogy rá se hederítsen az indítványra, hanem tovább folytatta a tárgyalást.

Ez az elnöki mulasztás egy kellemetlen incidens volt maga után, és olyan viharos jelenetet szült, amilyen évek óta nem fordult elő a közgyűlési teremben. E jelenet hű leírását a következőkben adjuk:

Főállott Pintér Gyula és így szólt: „Miután Kátai Pál János indítványa épen arra irányult, hogy a közgyűlés ezáltal ne menjen bele a szabályrendelet részletes tárgyalásába, a helyes tanácskozási rend mulhellenul megkívánja, hogy mielőtt a közgyűlés tovább folytatná a tárgyalást, határozzon a Kátai indítványa fölött.”

Bíró Elek félre nem érthető czélatossággal közbekialtott: „A nyomda költségért beszél.”

Erre Pintér Gyula nyomban így vágott vissza: „Ez szemtelen gyanúsítás, amit a leghatározottabban visszautasítok.”

Nosza, lett erre pokoli zsvaj. A pákuliczok veszett dühvel fölgrátkák, torkuk szakadtából ordítva követelték, hogy Pintér Gyulát széksértésért büntessék meg. „Hol az ügyész, jöjjön elő és tegyen indítványt az ügyész” — kiabáltak mindenfelől, s az óriási zajból kihallatszott a Bíró Elek kiáltása: „Ezt nem tűröm, követelem, hogy ezt a nyomorult embert rendreutasítsák.” Mire Pintér Gyula csöndes vérrrel visszavágott: „Nyomorult maga.”

Közben pedig szakadatlanul szólt az elnöki csengetyű. De bizony jó sok idő telt bele, míg sikerült egy kis csöndet kiharangozni.

A hely. polgármester szóhoz jutva, kijelentette, hogy Pintér Gyula oly kifejezést használt, amely sérti a képviselőtestület egyik tagját és sérti a gyűlés méltóságát; ezért ő elnöki kötelességének tartja Pintér Gyulát rendreutasítani.

A pákuliczok — persze — viharosan helyeselték; Pintér Gyula pedig így szólt: „Jól van, a rendreutasítást elfogadom; de úgy látszik, az elnök ur elfeledkezik arról, hogy Bíró Elek engem előbb gyanúsított, később durván megsértett. Tessék hát ezt az embert is rendreutasítani.”

Az elnök pedig mélységesen hallgatott, mintha nem ő hozzá beszélének. De nem hallgattak a pákuliczok, hanem folytatták a zajongást. Majd főállott dr. Sulcz Lajos és kijelentette, hogy ők az elnöki rendreutasítással be nem érhetik, mert Pintér Gyula mélyen megsértette a közgyűlés méltóságát; azért szóló követeli a széksértés megállapítását és a büntetés kiszabását; s minthogy az indítványtételre jogosult ügyész nincs jelen, kéri az elnököt, hogy azonnal hívassa elő az ügyészt, és annak megérkezéséig függesse föl az ülést.

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

A hála.

IV.

Már tisztelt főszerkesztő ur bocsásson meg, ha az első, második képet meghagyta festeni, hát engedje meg a többit is. Higgye el nem szívesen írom le azokat a dolgokat, melyeket e helyen megírtam, s nem örömmel folytatom az emberek ócsárlását; de meg kell ezeket írni. Mert ha tudja is a közönség, hogy ebben a városban önt minden intelligens ember — a ki csak hozzá férhetett — felhasználta s aztán cserben hagyta: okulás kedvéért jó ezeket az apró történeteket felemlíteni, mintegy bele tetovírozni az emberek vérebe; mert „verba volant scripta manent”, s csak had maradjanak meg ezek az életképek az utókor számára is.

Lapozgassatok, hogy ha már mi nem leszünk aztán pro et contra okuljakok. — Sima Ferencz úgy se okul már; de haládatlan ember lesz jóvőre is.

Magam hallottam Balogh Jánosótól a hollandi hajós példabeszédét, mely azt tartja: a hajótöröttet ki ne szabadítsd a vízből, mert ez azt tudva, hogy életét adta vissza, meg nem fogja ezt neked bocsátani soha!

Előttem, ki valamiképp jobb emberismerő és psychologus vagyok mint Sima Ferencz, azon

Az elnök szolgálatkészen engedelmesskedett és kijelentette, hogy a fentfoglalt esetben az ügyészre csakugyan szükség van, s azonnal előhívhatja, addig pedig 10 perczre fölfüggeszti az ülést.

Kátai Pál János erőlyesen tiltakozott az ülés felfüggesztése ellen, követelte, hogy előltt maga a közgyűlés döntsön. De a h. polgármester nem hallgatott rá, hanem elhagyta az elnöki széket.

A 10 percz leteltével az ügyész megérkezett, s az elnök újra megnyitotta az ülést. Élénk érdeklődéssel várta mindenki, hogy most mi történik?

A szűnét alatt a képviselők megbeszélték az esetet, és arra a konkluzióra jutottak, hogy miután Pintér Gyula elnöki rendreutasításban részesült, ezzel ő vele szemben a dolog elintézését nyert; mint-hogy ellenben Bíró Elek a gyanúsításért és a sértő kifejezésért az elnök rendreutasítási elmulasztotta, ha széksértést valakit meg kell büntetni, úgy az csak Bíró Elek lehet.

A pákuliczok valószínűleg megéreztek a peszenye illatot, mert többé egy szóval se forciozták a széksértést. Bölcsen hallgattak. Mint halljuk, jobbnak látták beburkolózni a „sérthetetlenség” ama bizonyos köpönyegébe, amelybe Bíró Eleknek kívül már oly sok lovag takarózott.

Aránylag nyugodtan folyt tehát tovább a helypénz szedési szabályrendelet tárgyalása. Először Varga Beniamin szólalt fel, s lelkes beszédben védelmére kelt az iparosok érdekeinek. Különösen azt sürgette, hogy országos vásárok alkalmával a helybeli iparosok ne fizessenek minden nap helypénzt, hanem az egyszer megváltott bárca az egész vásár tartamára érvényes legyen.

Szeder János és Kristó Nagy István elleneztek az indítványt, mert az a város érdekeivel ellentétben áll. Szóke István azonban melegen támogatta Varga Beniamint. Novobaczký tanácsnok fentartau ki-vánja azt, hogy az iparosok a vásár minden napján külön megfizessék a helypénzt, hajlandó azonban a tarifát mérsékelni. Szalay István hivatkozik arra, hogy a szomszéd H. M. Vasárhelyen egyáltalában semmi helypénzt nem fizetnek az iparosok, kéri azt itt is meghonosítani. Szatmári Pál az iparosokkal szemben méltanyosságra kéri a közgyűlést. Szeder János, Kristó Nagy István, Kálmán Mihály, Józai Sándor elenk színekkel festik a gazdalkodó osztály helyzetét, mely ep oly sanyaru, mint az iparosoké. Egyáltalában a közgyűlés iparos tagjai az iparos osztály, gazdalkodó tagjai pedig a gazdalkodó osztály érdekeit állítják előtérbe. Ennek helytelen voltára figyelmeztetett dr. Cicatricisz Lajos, aki különben Novobaczký álláspontját fogadta el; ugy-szintén dr. Filó Tihamer is. Hasztalan kelt védelmére Kátai Pál János a Varga Beniamin indítványának; hasztalan indítványozta Balint József, hogy

piliánattól kezdve tisztában állt, ahogy Balogh Jánost függetlenségi programmal képviselővé választották, hogy a város e két ezer embere között nem marad; mert nem maradhat meg a régi barátság és egyetértés.

Sima született ellenzeki ember; — Balogh pedig állandóan hirdette, hogy ő s m a m e l u k. A két ember jó barátságban volt a megismerkedés első pillanatától fogva, de politikában annyira elterő véleményen volt mind a kettő, hogy: a házuktól a politikáról való vitakozás teljesen ki volt zárva, ha a két barát együtt volt; mert Balogh nem is tartotta józan dolognak, hogy valaki 48-as politikát öntudatosan követhessen.

Sima végzetes hibát követett el önmaga, s pártja; de Balogh János ellen is, mikor beleegyezett, hogy Balogh igaz politikai meggyőződése ellenére 48-as képviselővé választassék. — Hogy mért ment ebbe Balogh én azt nem tárgyalom; de hogy ő mig egy csepp vére lesz, abból egy atom nem lesz igazi ellenzeki, azt állítom. Sima így itelte meg Balogh ellenzeki képviselőségét, azt nem tudom, mert ő erről nem szokott beszélni; de hogy őt igaz baráti jóindulat vezérelte, mikor tulajdonképpen saját kerületében Baloghot megválasztatta, az bizonyos. S hogy akármiként alakuljanak is a viszonyok, Baloghnak erről soha nem szabad megfeledkezni, azt meg én egészen természetesnek tartottam, bár meg voltam győződve arról, hogy Sima soha nem fogja hunyott szemmel nézni Baloghnak se hus, se hal politikáját.

országos vásárok alkalmával úgy az iparosok mint a gazdalkodók csak egyszer fizessenek helypénzt, — a dolog vége az lett, hogy a többség változatlanul elfogadta a szabályrendelet intézkedését, mely az eddigi gyakorlatot tartja fenn.

Élénk vita forgott még Kátai Pál Jánosnak azon indítványa körül, hogy vidékiek kétszer annyit helypénzt fizessenek, mint a helybeliek. Cicatricisz és Szeder János azzal a megokolással, hogy ne riasz-szuk el a piacról a vidékieket — ellenozték az indítványt, s a többség le is szavazta azt.

Ezután még hosszasan tárgyalgatták a szabályrendeletet, s alig tettek azon némi változtatást. Annyi bizonyos, hogy jó t.unkát nem végzett a közgyűlés, s maholnap újra módosítani kell a szabályzatot. Hiába, efféle dolgokat Húbele Balázs módjára nem szabad csinálni.

A gazdászati szakosztály javasolja, hogy az ármentesítő társulati anyaggödörök jogát vegye haszonbérbe a város, mert a haltenyésztes érdekében kívánatos, hogy a halászati jog itt is abban a kézben legyen, amely azt a folyamatokban — Körösön és Tiszán — gyakorolja.

Zsoldos Ferencz és Szeder János pártolják a gazdászati szakosztály javaslatát. Ellenben Pintér Gyula azt az indítványt teszi, hogy az ügy — mielőtt abban érdemleges határozat hoznának — adassék ki a jogügyi szakosztálynak azzal az utasítással, hogy puhatolja ki, minő jogalapon gyakorolja a társulat az anyaggödörökben a halászati jogot? Mert a halászat a kir. kisebb haszonvételei jogok közé tartozik; ezek a jogok pedig Szentes város határában a város tulajdonát képezik; ezért szóló abban a véleményben van, hogy a szóbanforgó jogot a társulat csak uzurpálja, s így az tőle — minthogy az elbirtoklási idő még le nem járt — visszaperelhető. Ha azonban az derülne ki, hogy a társulat az anyaggödörökben jogosan gyakorolja a halászatot, abban az esetben szóló szinten elfogadja a gazdászati szakosztály javaslatát.

Szeder János megjegyzi, hogy ez a kérdés a szakosztály tárgyalásai során is fölmerült; de szóló azt az információt kapta, hogy a társulat jogát analog esetekben hozott bírói ítéletek mar megállapították.

Bíró Elek közvetlen tudomása alapján előadja, hogy a társulat Békés vármegyében a hasonló pereknek mintegy 70 százeleket elvesztette, ellenben Csongrad és Csanád vármegyékben mind megnyerte.

Dr. Cicatricisz Lajos épen a Bíró Elek föl-szólalásából azt következteti, hogy Szentes város a társulattal szemben megnyerheti a pert; mert Békés vármegyében épen azon helyeken lett pörvesztes a társulat, ahol a kir. kisebb haszonvételei jogok tulajdonosai igényelték maguknak a halászat jogát.

A szentesi függetlenségi pártot Sima közel 25 évi szereplésével igen ekenyeltette; mert ő volt itt az egyedüli kábotos ember, ki minden idők folyamán át ellenzeki maradt és mint ellenzeki vezér ember makacsul teljesítette feladatát. A többi megcsapta a pártot. A szentesi nép tehát sokat vart Baloghtól és csalódott. Azt várta, hogy második Sima lesz és az ellenzeki mandatum háta mögött egy nr. I. Fekete Marton képet arulta. Nem volt ő egy évig se képviselő meg akkor S-mával jól volt, s mar be volt a szentesi nép előtt fejezve, hogy őt szóba se hozzák többé képviselőnek. Balogh azt hitte, hogy Sima durja őt ki a mandátumból. Pedig maga ragta ki az iszákot. S aztan mikor az iszákon kívül érezte magát, kezét fogott azokkal; kik Sima megrontására törték. Es Sima erre azt mondhatta ugy magában, hogy: „Ét tu mi fili brute?”

Milyen példás dolog. Sima csinál egy intézetet és oda becsinálja Baloghot igazgatónak s ez az ember, ki a szószoros értelemben Sima tenyerében lett azza a mi lett i megindul, hogy Simát anyagilag megrontsa azon pénzintézet által, melynek megte-remtője Sima volt.

Tény, hogy Sima mint az elvek embere, szigorú és következetes. Nem ismer itt se barátot, se testvert. De mondatok egy esetet, mikor Sima valakinek anyagi megrontására tört.

Erre nincs példa. Balogh erre is vállalkozott. Jó éjszakát.

S minthogy Szentes város is regale birtokos, annál fogva szóló is helyén valónak látja, hogy a jogúgyi szakosztály Pintér Gyula indítványát értelmében véleményadásra utasították.

Erre a közgyűlés egyhangulag elfogadta Pintér Gyula indítványát.

Az árvaszék előterjesztése folytán név szerinti szavazás útján egyhangulag kimondta a közgyűlés, hogy az árwapénztár főlölesleges pénzei vagy a Szentesi takarékpénztárba, vagy a Szentes-vidéki takarékpénztárba, vagy a Közposztai takarékpénztárba helyezendők el a szerint, amint azt az árvaszék jónak látja.

A dr. Filó Lajos elhalálozása folytán megüresedett iskolaszéki tagságra Nagy József tanácsnok 46 szavazattal Papp László közpénztárnok 22 szavazata ellenében megválasztott.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a szentes-kunszentmártoni vonalon a személy-díjzabás fölémelését javasolja. A képviselő testület hozzájárult a javaslatához. E szerint jövőre a következő díjzabás lép életbe: Szentesről Kis-Tökeig a harmad osztály 10 kr., második osztály 15 kr., Nagy-Tökeig harmad osztály 15 kr., másodosztály 25 kr., Kunszentmártonig harmad osztály 25 kr., második osztály 40 kr.

A Vecseri Lajos féle, valamint a Nótári féle házveteli ügyek a határozatképes létszám hiánya miatt ezuttal nem tárgyalattak; hanem a febr. 15 én tartandó közgyűlés napirendjére tűzték ki.

A városi pénztárak megvizsgálásáról szóló jelentés — mely szerint a pénztárak rendben találtak — tudomásul vétetett.

Ezután egy kegyeletos aktus következett. A hely. polgármester ugyanis bejelentette Pataki József városi képviselő elhunytát. A közgyűlés a gyászszertet fájdalommal vette tudomásul; részvétnék jegyzőkönyvében kifejezést ad, s erről a megboldogult özvegyét jegyzőkönyvi nyilatkozaton értesíti.

Mint hogy pedig Pataki József a központi választmányának tagja volt, helyét választás útján azonnal betöltötte a közgyűlés. Beadott 64 szavazatot; amelyből Szőke István 16, Pintér Gyula 48 szavazatot kapott. Így Pintér Gyula választott meg a törvényben megállapított esküt nyomban letette.

Most került rá a sor a szentesi könyvnyomda részvénytársaságnak és a gőzmalom részvénytársaságnak az ülés kezdetén bejelentett kérvényeire. melyekben a nevezett társaságok a reájuk tulságos mértékben kirótt községi adó befizetésére halasztást kérnek.

Szürszabó Nagy Kálmán szólott először a tárgyhöz, kijelentve, hogy a kérelem teljesítése törvénytelen volna, mert hát az 1883. évi 44. t. cz. 43. §-a határozottan azt mondja, hogy az adószedő köteles a befizetett összeget az állami és községi adóba aránylagosan felosztva bevételezni és elkönyvelni. E szerint ha a közgyűlés teljesítendő is a kérelmet, szóló kénytelen volna ily határozat végrehajtását megtagadni.

Dr. Cicatricisz Lajos azon kérdésére, hogy mennyi idő alatt gyűlt össze a szóbanforgó hátralek, azt válaszolja az adópénztárnok, hogy tudomása szerint 1895. évi adó is van benne. Erre azután Cicatricisz elmenyörgött egy fulminans beszédet. A kérvények — ugymond — olyan színben tüntetik föl a dolgot, mintha az adókirovásnál valami nagy igazságtalanság követtetett volna el; holott a részvénytársaságok adóját a zármérlegek alapján állapítják meg. Méltánytalan is volna a kérelmet teljesíteni, mert ha más szegény emberen behajtják az adót, akkor fizessenek a részvénytársaságok is a kellő időben.

Pintér Gyula előrebocsátja, hogy nem kíván hozzászólni a kérdés azon részéhez, hogy teljesítesék-e a kérelem vagy nem? Ezt nyugodtan rábizzza a képviselőtestület igazságszeretetére és méltányosságára. Csupán egypár fölvilágosítással szolgál. Először is megjegyzi, hogy pontosan nem határozhatja ugyan meg, hogy a szóbanforgó adó mennyi időre rovatott ki, de hivatkozik arra, hogy a folyamodó részvénytársaságok 1895. őszén alakultak; tehát valószínű, hogy 5 negyedévi adóról van itt szó. Abban igaza van Cicatricisnek, hogy a részvénytársaságok adóját a zármérlegek alapján kell kiróni; de szóló úgy tudja, hogy a zármérleg nem volt betervezve az adókirovó bizottsághoz; a ki-

vás tehát föltevésén alapszik. Annyi mindenesetre bizonyos, hogy tulságzótt kirovás történt, amelyet előbb-utóbb le kell szállítani. Szürszabó Nagy Kálmán azon állítása, hogy a kérelem teljesítése az 1883. évi 44. t. cz. 43 §-ába ütköznék — szeliden szólva: városi tévedés. Mert az idézett törvényszakasz csak a község javára ad utasítást az adószedőnek; ez t két kedvezmény a községnek, amelyről azonban feltétele szerint lemondhat, mert arra senkit sem lehet kötelezni, hogy valamely kedvezményvel éljen is. Sulyos beszámítás alá eső engedelmességet követne tehát el az adópénztárnok, ha a közgyűlésnek megtagadná az engedelmességet. Furcsa volna, ha a képviselőtestület kijelentett akaratára ellenére egy alárendelt tisztviselő rákényszeríthetne a városra egy olyan kedvezményt, amelyet a város nem akar igénybe venni. Végül még csak arra utal szóló, — s azt a végzésben is kéri majd hangszulozni — hogy a kérelem teljesítése a városra nézve semmi kockázattal nem jár, mert a hátralek foglalás által biztosítva van.

S hogy a törvény értelmezésében Pintér Gyulának mennyire igaza volt, azt semmi sem bizonyítja jobban, mint dr. Cicatricisz halgatása; aki az egész vita folyama alatt egyetlen egy szóval se említette, hogy osztózik Szürszabó Kálmán felfogásában; amit bizonyára hangosan hirdetett volna ha Szürszabó törvénymagyarázata merő abszurdum nem volna.

A kirolanás sora Szőke Istvánra került. Az érdemes városlatya nagy műharagra lobbant azon, hogy a részvénytársaságoknak ilyen sok hátralekuk van. O effele kirolanásokat nem tür. Hanem krokodil könnyeket hullat a szegény népért, amelynek a feje aoi eladja a párnát. Elfelelte azonban hozzá tenni, hogy ezt a pogányságot épen az a kormány cselekszi, amelynek ő oly hűségesen toja a szekeret.

Katai Pál János emlékeztette Szőket, hogy épen az ő pakulicizarsai között sokan vannak, akiket aránylag meg nagyobb adóhátralek terhei. Ha kivajja neveikkel is szolgálhat neki. A földög itt különben az, hogy a kérelem méltányos, mert ha befizetettnek is ezt az adót, egyrészt később előreláthatólag vissza kellene fizetni. S a város kövelelése a foglalás által már biztosítva van.

Zsoldos Ferencz merőnk a kérelem teljesítését igazságtalanságnak tartaná, mert ő rajta is behajtották az adót. Hasonló értelemben szóló Kristó Nagy István, aki azonfeül még fegyelmi eljárást is indítványoz Nagy Jozsef adóügyi tanácsnok ellen azt, hogy már előbb be nem hajtotta a kérdéses adót.

Varga Benjamin és Szalay István érveiket még igen ügyesen a kérelem teljesítése mellett, s aztan megtörtént a szavazás és pedig — a pakulicizok kivanságára — névszerint. A többség megadta a kért halasztást és elvetette Kristó Nagy Istvánnak az adóügyi tanácsnok ellen irányuló indítványát.

Zaradéku Katai Pál János tett indítványt arra, hogy az adóügyi tanácsnok terjessze be a 100 frtnal nagyobb hátralekban lévő névjegyzékét, hogy kiszűnjön, hogy tulajdonképen melyik párt iránt tanusított nagyobb elnézést a városi adóhivatal. Ezt azonban Kristó Nagy István hevesen ellenzte, — bizonyára ő tudja legjobban, hogy miért. Az elnök aztan nem is engedett fölötte szavazni.

Ezzel a közgyűlés delután 2 óraker véget ért.

Helyi es vegyes hírek.

— **Muszáj-tüntetés.** A müelkese-dés nagy a Vadnay huszárok között, a kik ma ünneplik a hozzájuk méltó vezért. A főispán által megállapított program szerint az önkéntelen tisztelgők déltájban testületileg megjelennek a főispáni lakban egy kis talpnyalásra, s rabszolgai hódolatuak jeléül átadják a méltóságos tatár khánnak az ugynevezett rehabilitáló föliratot. Déleben pedig eszem-izsom lesz a kaszinóban, fejenként 1 frt 80 krajczárókért. A városi tisztviselők között el van terjedve a rémhír hogy aki a talpnyalásról és az ugynevezett banketról elmarad, azt Vadnay személyes vezetése alatt zsandárok fogják nehéz vasban az ünnepség színhelyére kísérni. Mint halljuk, gyűjtést is

rendeznek, s a begyűlendő pénzből kitömélés és a csodabogarok muzeumába való elhelyezés végett egy olyan kéltábu tollatlan állatot vásárolnak — ha ugyan kapnak — aki elég számár elbinni nekik, hogy ez a mondvcasinált tünetés a szentesi közzvélemény megnyilatkozása.

— **A lólab.** A főispán a házi zornól-jában szükségesnek látta közreadni azt a famózus vádhatározatot, melyet, a minap a szegedi törvényszék Pintér Gyula, a Szentesi Lap felelős szerkesztője ellen hozott, s amelylyel tele kürtölték az egész országot. Már akkor elmondtuk, s most a leg-határozottabban ismételtük, hogy a vádhatározat indokolása szemenszedett hazugságokat foglal magában; s bizonyára nem követnénk ei olyan örült vakmerőséget, hogy egy bíróságnak ilyen kemény szót dobjunk a szemébe, ha állításunkat nem tudnók be is bizonyítani. — A vádhatározat tehát egy csöppet se alterál bennünket, s csak azért emlitjük föl, mert abban a kommentarban, a melylyel a főispáni „zsornál“ a törvényszéki végzést kíséri, valami megragadta a figyelmünket. Egy lólab, amely kilátszik a tóga alól. Azt mondja ugyanis a „zsornál“ — s vad károrómét nem képes eltitkolni — hogy ha a királyi tabla is megerősíti a vádhatározatot, akkor Pintér Gyulát törölni kell a városi képviselők sorából és mindazon városi bizottságokból, amelyeknek most tagja. Ugy, — hát nem csupán arra pályáznak a tisztelít urak, hogy Pintér Gyulát meghurcolják, hanem arra is, hogy — legalább egy kis időre — kiszoríthassák onnét, ahol olyankor, amikor Sima Ferencz nincs itthon, rávigyáz és esetleg rá is koppant a pakulicz körmöcskékre? Ez hát az egyik hó vágya az ő fekete lelkeknek? . . No, így már az se lepue meg bennünket, ha a főispánnak sikerülne kijarni, hogy a kir. tabla jóváhagyja a vádhatározatot. De ha ezt kicsikarják is, az elítélést nem csikarhatják ki. Mert olyan igazságszolgálati botrány, amilyen ez a vad alá helyezés, még megtörténhetik; ám olyan égrekiáltó megtevelyedése a bírói lelkiismeretnek, amilyen az elítélés volna, még Kamcsatában is lehetetlen.

— **Kisebb szabásu vasuti szerencsétlenség** történt hétfőn reggel a szentesi határban lévő kistókei állomáson. A Szoinok felől Szentesre jövő vonat mozdonya ugyanis eltört és végkép felmondta a szolgálatot, úgy hogy kiségitő mozdonyt kellett küldeni a megrekedt vonatért, amely 3 órai keseséssel érkezett meg. Az utasok megunták a hosszúságos várakozást, s gyalogszerrel szepen besétáltak Szentesre. Érdekes, hogy Kunszentmártonban Lengyel Imre szentesi róm. kath. segédlelkész elkésése érkezett az állomásra, a vonat épen akkor indult el, s a tisztelendő ur szerencsésen lemaradt róla. A vonat póruil járt utasai ennek tulajdonították a szerencsétlenséget, s talán még most is szentül hiszik, hogy „a pap átkozta meg az elromlott masinat.“

— **Pályázat a városnál.** A városnál üres-sedesben lévő polgármesteri állásra, továbbá az iparügyi tanácsnokságra már meghirdette az aispán a pályázatot. A kérvényeket f. hó 30-ig kell benyújtani az aispánnak, mint a városi tisztujtószeik elnökehez.

— **Pályázat ovonól állásra.** A felsőpárti ovonól állásra — mint értesültünk — ki van hirdetve a pályázat. A kérvényeket f. hó 15-ig kell beadni Burán Lajos iskolaszéki elnökhöz. Figyelmeztetjük erre az érdeklődőket, mert — méltó megütökö-sünkre — az eddigi szokástól előrelég nem látták szükségesnek a pályázatot a helyi lapokban is közzétenni.

— **Névvaltoztatás.** Czukerman Bernát előkelő szentesi kereskedő fia: Czukerman Ernő joghallgató vezetéknevét, belügyminiszteri engedélylyel „Czoborra“ változtatta.

— **Tisztujtó közgyűlés a II-ik 48-as körben.** A szentesi II-ik 48-as népkör f. hó 24-én delután 3 óraker tartja meg évi rendes- és egyuttal tisztujtó közgyűlését; melyre a kör tagjainak figyelmét ezen uton is felhívja — az elnökség.

— **A hulla fosztogatók.** Még a nyár utólján történt, hogy Politzer Lipót csongrádi gabona kereskedő a csongrádi kompjárónál a Tiszába fult 2 lovával együtt.

A szerencsétlen férfi hulláját Táczai Szabó Imre és Szikszai András szentesi halászhok kifogták és — mint most kiderült — kifosztották. A gyászoló család határozottan állította, hogy Politzer nagyobb összeg pénzzel indult utra; a rendőrség azonban a halott zsebében nem talált semmit, sőt még ezüst órája és láncza is hiányzott. Az ügyet a csongrádi rendőrség és csendőrség is vizsgálat tárgyává tette; Szikszai Andrást le is tartóztatta, de kisútni nem tudott semmit. Hogy most mégis kiderült a dolog, az rendőrségünk azon okos szokásának köszönhető, hogy a bűntetteket évekig is nyilvántartja, s a gyanúsítottakat folyton szemmel kíséri. Így tett most is. Táczai Szabó Imre ovatos volt, a rablott pénzt elhelyezte, életmódján nem változtatott. De nem így tett Szikszai, aki elaggott, meggörnyedt ember, s fél lábával már a sirban áll. Szerette a jó bort, sőt még a szép asszony csókja után is áhitozott. Így például a mult héten ellátogatott Dorogi Eszter kíséri korcsmájába, ahol csakhamar észrevették, hogy az öregnél száz bankók is vannak. Persze hogy zivessen látták, mulattatták, becézgették s pár napig még éjjeli szállásra is ott marasztották. Eber figyelemmel kísérte ezeket a rendőrlégénység egyik legügyesebb tagja: Lázár Lajos, aki ugyszólván állandóan nyomozással foglalkozik. Lázár jelentésére másnap reggel a rendőrség letartóztatta Szikszait, s megmozdítása alkalmával találtak nála 200 frtot. A vén bűnös eleintén konokul tagadott. Azzal a buta mesével védekezett, hogy ő boszorkány, a Szent-Gellérthegyére jár, s 200 frtnál kevessebbel el sem jön onnét. Dunaháti Mészáros Ferencz alkaptány engedélyt adott hát a „boszorkány” urnak, hogy — tűnjék el, ha tud, De az öreg azt felelte, hogy most nem teszi; csak mikor pénzre van szüksége. Végre hosszas faggatás után vallott a boszorkány, a hulla kifosztását beismerte, de tagadta, hogy bűntársa lett volna. Egyelőre tehát a szintén letartóztatott Táczit elbocsátotta a kapitány. Fazekas János rkáplár azonban addig kapacsiálta Szikszait, míg teljes vallomásra bírta. Erre következett a szembesítés Táczival, akit hamarosan visszainstált a rendőrség. Szikszai elmondta, hogy a rablott pénzből Táczai 2 drb szárazot, 10 drb tizest, 2 db 5 frtot kapott, továbbá egy ezüst órát és ezüst láncot; Szikszai magának 340 frtot tartott meg. Táczai eleintén tagadott; de később ő is töredelmes vallomást tett. D. Mészáros Ferencz alkaptány befejezván a vizsgálatot, a hullafosztogatókat átadta a bíróságnak, s a vizsgálat eredményéről értesítette Politzer családját. Remélhetőleg a család keilően méltányolni fogja a büntett földelirtőjének, Lázár Lajos rendőrnek ügyességét és fáradozását.

— Vászár a szomszédban. H. M. Vászár helyen f. no 16-an kezdődik az országos vásár, melyre azonban sertések fölhatása tilos.

— Talált tárgyak. Egy arany gyűrű, továbbá egy véka tiszta buza van a rendőrségnél, mint talált tárgy, letéve. A tulajdonosok jelentkezzenek a kapitányságnál.

— Egy község zendülése. E czimmet a M—g írja a következőket: Szilágy vármegye Nagy taly községében e hónap 5-én Bánffy János báró nagybirtokos, vadászati közben lelőtte Nagy M. Bálintot, a mi annyira felbőszítette a község népét, hogy a harangozat felveretve, nyílt lázadásban törtek ki. Bánffy báró e hónap 5-én délután vasasni ment. A faluhoz másfél kilométernyire eső Csicsó nevű szőlőhegy ajában Nagy M. Bálint kutyája megugatta a bárót, aki kőbor kutyának veve a hazi ebet, rálőtt, de nem találta. Nagy M. Bálint védelmére sietve kutyájának, heves szóváltásba elegendett a baróval s e közben — szándékosan-e vagy véletlenül, még nem tudni — Bánffy puskája esült. A soréttöltés Nagy Bálint halántékába hatolt, úgy, hogy eszméletlenül összerogyott. A báró hazasietve, az országoton szembe találta Szanyuga József inpánt s annak szerkerére felülve, azonnal Szilágy-Somlyóra hajtatott. Az esetet maga jelentette be Kiss József járásbírónál, aki a kihallgatás után szabadon bocsátotta Bánffyt. Mikor a faluban híre ment az esetről, a földműves lakosság boszúállásra tödült össze, hogy a báró csendőrfede-

zet alatt ment haza családjához. Másnap a néptömeg a paptól a templom kulcsát követelte, hogy a harangok felveretve a falu egész népét összejósítsa a boszúra. S mikor a pap megtagadta a kulcs kiadását, betörték a templomajtót és félre verték a harangokat. Donogány szolgabíró két csendőrrel a nép közé ment és az időközben segítségül érkezett négy csendőrrel lassan visszacsorította a tömeget annyira, hogy a kastély kapuit bezárathatta és a bejáratokat őrizet alá vette. A tömeg most csendőroket dobálta és mikor egy nagy kö homlokot találta Antal Károly csendőrmestert, puskájához kapott és a nép közé lött. A golyó Somogyi György-nél talála, ki holtan rogyott össze. Az éppen akkor megérkezett csendőrcsapat fedezete alatt a szolgabíró Szilágy-Somlyóra szállította be a báró családot. A faluban a rend csak délután két órára állott helyre. A vizsgálóbíró még késő este is folytatta Nagyfaluban a vizsgálatot.

— A hűtelen. Egy brüsszeli szép asszony megszökött a becsületes, je urától egy jött-menttel. A szerelmes pár egy másodrangú párisi szállodában botránkoztatta meg leplezelen házasságával a Lécsnyer-utca lakót. De Dronkers asszonynak nem voltak se gyémántjai, se mesés milliói s amikor elfogyott az aprópénze eltűnt a kedvese is. És a hűtlen asszony kénytelen volt belátni, hogy a szerelen nem pótol mindent, sőt üres zsebbel nem pótol semmit. Droukersné két napig éhezett, aztán meggondolta magát és bűnbánóan ahhoz fordult, aki ellen a legnagyobbat vette, az — urához. Levelet írt Droukers urhoz, hogy küldjön sürgősen pénzt és akkor rövidke huszonnégy óra alatt viszontláthatja az ő hűtelen, megterő kis Magdolnáját. A pénz ugyan nem jött meg, de megérkezett helyette a ferj, aki teljes bocsánatot ígért az asszonynak és a szállodai kontó kiegyenlítése után Parisban lakó bátyjához vitte megtért hitvesét. A család már megnyugodott az aránylag szerencsés megoldásban, a házaspár békülően tért nyugvóra, amikor egyszerre, úgy éjféltájban, Droukersné sikoltozva rohan ki a szobából. Mi történt? . . . Semmi. Csak a ferj boszulta meg magát és végig ontotta vitrioliát a hűtelen asszony puha, szép arcát. A párisi közömbözöl már nem az ünnepeit szép asszony, hanem egy elcsúfított rom kerül ki a világvaros szép asszonyai közé.

— Halálal fenyegetett öngyilkosjelölt. Különös jelenet játszódott le ujev napján Bacsben, a Ferdinandinon. Marx tüzéraitiszt észrevette, hogy egy fiatal ember a hidról le akar ugarni, nyomban ott termett s galéron ragadta a halaira szant ifjut. Ez rémitő dühbe jött, kiabált, lárnozott, tiltakozott a katona erőszakoskodása ellen. A derek élelmentő egy időig csak hallgatott, de aztán vegre ő is dühbe jött.

— Ha még egyszer megkísérti, hogy a vízbe ugorjék — szöit a tüzér — ketté hasítom a koponyáját.

Az öngyilkosjelölt — a kiről pedig méltán azt hihetnők, hogy nem ijed meg attól sem, ha a fejét vagják kette — erre úgy megjédt, hogy szépen megadta magát s hagyta, hogy a tüzér bskiserje a rendőrségrez.

— A hóhér öcsöse. Fadd község régente csak a dohányaról volt híres; de ujabban egyéb nevezetessége is akadt a Bali testvérekben. Bali Mihály tudvalevőleg a Kozarek örökebe lépett államtisztviselőnek, az ifjabb Bali pedig a rettenetes gazdaságával szerz hírnevet a szegény Faddiaknak. Sok baja volt már a hóhér öcsösének a bíróságokkal, mert hogy szörnyen szereti a duhajkodást. A legutóbbi csinyje azonban aligha nagyobb baj nem szerez neki. Bali János régen fenyegette már Horváth János parasztagdát, hogy verét ereszt, ha egyszer eleje kerül. És ezt az ígérteit be is vaitotta a minap ezzel a különbséggel, hogy nem került eleje, hanem hátulról, orozva egyetlen ütessel úgy terítette le Horváth Jánost, mintha csak bály-

jától tanulta volna. Szegény Horváth János hónapokon keresztül fogja nyomni a betegágyát. Bali János pedig a börtön pricscsét, a hova a csendőrök szállították be.

— Szétdarabolt gyermek. Bácsben, a leingraben-utcai csatornában egy gyermekfejet találtak a minap. A csecsemő többi testrésze hiányzott. Az orvosrendőri vizsgálat megállapította, hogy a gyermek élve jött a világra s néhány napos korában darabolták össze a testét. A rendőrség a gyermek anyját még nem bírta kinyomozni.

CSARNOK.

Ováció.

Ha a miniszter egyet is szól:
„Ovációt kívánok!”
Nyomban szaladnak emberi,
Földet alig ér lábok.

Az egész minisztérium
Szaladgál lábban égvé,
S titokban felsóhajtának:
Oh, csak lenne már vége!

A nagy napon bankettezés,
Toaszt is terem bőven,
De egy igaz szó sem hangzik
El ott a levegőben.

A sok éljenzés ott ugyan a
Falat majdnem kifurja,
Pedig tudják, az ünnepeitnek
Ki lesz már adva utja.

Mindegy, még most csak ünnepelnek
S isznak a sárge földig,
És a sárban fetrengve is az
Ünnepeit nevét dörgik.

De hogy mit ér az ily ünnepszég,
Ha barki megbírálja,
Elmondhatná, hogy többet ér ha
Valaki pofon vágna.

S a szegény jó beamterek meg:
A kényszer — bankettirozók
El vannak másnap csunyán ázva,
Háborgatják rossz viziók.

Tapogatják másnap a zsebjük,
Nincs benne egy garas se, óh!
De hát csak nem maradhatott el,
A nagyuri ováció!

Ilyen multság mostanában
Már nem is olyan ritka,
Nem is kell messzire elmennünk
Meg van oldva a titka.

Lantos.

Eladó

id. Ruzs Molnár Ferencz vekezugyi tanyáján két boglya szána és egy kazzal szalma. — Értekezni lehet I. t. 729. alatt. 2—3

F E R E N C Z.

pálinka (sósboroszesz)

Vértes gyógyszerész-féle

használatban a leghatásosabb.

Egy üveg 1 és 2 korona.

Kapható:

Gyógytárakban, drogueriákban és fűszerkereskedésekben.

Továbbá ajánlatnak a „Sas-gyógytár” világhírű gyogyszerei u. m.: dr. Heuffel féle gyomor eszencia, dr. Heuffel féle vértisztító labdacskok, Bánáti növénynedv, Herkulesfürdői köszvényesz, Injunctio és capsula végetales stb.

Kapható: Szentesen ifj. Várady Lajos ur gyogyszertárába, valamint közvetlenül: Vértes Lajos, sasgyógytár, Lugoson 154. sz.